

Sygn. akt I C 1495/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 października 2013 r.

Sąd Rejonowy w Kłodzku, I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Ewa Karp

Protokolant: Ewelina Świrta

po rozpoznaniu w dniu 8 października 2013 r. w Kłodzku

sprawy z powództwa H. D.

przeciwko (...) S.A. w W.

o zapłatę 20.000,00 zł

I. zasądza od strony pozwanej (...) S.A.w W.na rzecz powódki H. D.kwotę 20.000,00 zł (dwadzieścia tysięcy złotych 00/100) z ustawowymi odsetkami od dnia 9 października 2013 r. oraz tytułem zwrotu kosztów procesu kwotę 4.617,00 zł (cztery tysiące sześćset siedemnaście złotych 00/100);

II. dalej idące powództwo oddala;

III. nakazuje stronie pozwanej by uiściła na rzecz Skarbu Państwa - kasa tut. Sądu tytułem wynagrodzenia biegłych tymczasowo wypłaconego ze środków Skarbu Państwa kwotę 526,90 zł (pięćset dwadzieścia sześć złotych 90/100).

IC 1495/12

UZASADNIENIE

Powódka H. D.wniosła o zasądzenie od strony pozwanej (...) SAw W.kwoty 20 000 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 14 listopada 2012 roku oraz kosztami postępowania .

W uzasadnieniu powódka podała, że w dniu 10 stycznia 2011 roku uległa wypadkowi, upadła na śliskiej drodze i doznała poważnych obrażeń ciała w postaci złamania okołoprotezowego prawej kości udowej oraz urazu skrętu prawego kolana, zarządcą śliskiej drogi jest Gmina K., a strona pozwana ubezpieczycielem Gminy.

Powódka wskazała, że otrzymała od strony pozwanej w toku postępowania likwidacyjnego 20 000 zł decyzją z dnia 13 listopada 2012 roku, ale żąda dodatkowo dalszych 20 000 zł, wobec niewspółmierności przyznanej kwoty do doznanej krzywdy. .

Pozwane (...) wniosło o oddalenie powództwa wskazując, że w związku z urazem wypłacono już powódce 20 000 zł i żądanie dalszego zadośćuczynienia jest nieuzasadnione.

Strona pozwana wskazała, że jest ubezpieczycielem Gminy, będącej podmiotem odpowiedzialnym za zimowe utrzymanie ulic z tytułu umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej i przyznała podane przez powódkę obrażenia, wskazując jednocześnie , że zadośćuczynienie ma złagodzić doznana krzywdę, a żądana kwota jest rażąco zawyżona.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka H. D. ma obecnie 66 lat, wypadek miał miejsce 10 stycznia 2011 roku i polegał na upadku na zaśnieżonej, oblodzonej powierzchni drogi na prawa stronę ciała, w miejscu zarządzanym przez Gminę Miejską K..

Na skutek upadku powódka doznała urazu kończyny dolnej prawej i stawu biodrowego, została przewieziona do Szpitala w P., gdzie stwierdzono złamanie okołoprotezowe i zastosowano leczenie operacyjne otwarte nastawienie złamania z wewnętrzną stabilizacją- kosc udowa zespolenie i wypisano z zaleceniem chodzenie o kulach bez obciążania kończyny operowanej. .

Powódka była kontrolowana i leczona u ortopedy i leczenie zakończono.

Dowód:

- opinia biegłych neurochirurga i chirurga dr, n. med. H. A. i dr n. med. M. J. K-78-81
- przesłuchanie pozwanej K- 110

Powódce pozwane (...), ubezpieczyciel Gminy K. , przyznało w toku postępowania likwidacyjnego 20 000 zł.

Dowód:

- protokół rozprawy K- 110
- akta szkody

Powódka po wypadku zgłaszała bóle kolana, miała przykurcz nogi, upadając bała się o endoprotezę założoną 12 lat temu..

Dowód:

- przesłuchanie powódki k- 143

Powołani w sprawie biegli - neurochirurg i chirurg dr n. med. H. A. i dr n. med. M. J., w sporządzonej opinii stwierdzili, że uszczerbek na zdrowiu powódki jest trwały i wynosi 21 %.jest to w obecnym stanie uszczerbek na zdrowiu badanej powódki w związku z wypadkiem z dnia 10 stycznia 2011 roku, na który składają się zespół nerwicowy pourazowy i psychosomatyczny - 1%, stan po złamaniu kości udowej prawej / okołoprotezowe / z leczeniem operacyjnym / krwawa repozycja i zespolenie (...) 10 % i stan po urazie skrętnym stawu kolanowego prawego / prawie całkowita ankiloza, przykurcz zgięciowy- 12 %.

. Zakres obrażeń ma wpływ na funkcjonowanie powódki w życiu codziennym, ponieważ ma problemy z wykonywaniem czynności wymagających odwodzenia całkowitego barku/ zakładanie ubrania, mycie głowy itp./

W okresie 4 miesięcy po urazie powódka wymagała pomocy drugiej osoby przez około 3 godziny dziennie, wymiar ten zmniejszał się, jednak powódka ma nadal problemy z ubieraniem się / zakładanie skarpet i butów/ oraz potrzebuje pomocy w łazience / około 1 godzina dziennie/.Powódka wymaga nadal leczenia usprawniającego, a pomimo długotrwałej rehabilitacji w dalszym ciągu utrzymują się silne dolegliwości bólowe stawu biodrowego prawego ze znacznym ograniczeniem ruchomości biernej i czynnej oraz prawie całkowite zeszczywnienie stawu kolanowego prawego, co utrudnia w sposób zasadniczy czynności życia codziennego i wymagać będzie w przyszłości leczenia rehabilitacyjnego i sanatoryjnego.

Dowód:

- opinia biegłych K- 78-81

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd zważył co następuje:

Powództwo należało uwzględnić w zakresie żądania zapłaty, na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego, a w szczególności opinii biegłych, dokumentacji medycznej, przesłuchania powódki i akt szkody i na podstawie przepisu art. 445 § 1 k.c.

Sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę, a katalog wypadków, w których można żądać zadośćuczynienia, określa przepis art. 444 § 1 k.c. stanowiąc, że w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wyniki z tego powodu koszty.

Bezspornym jest, że pozwana uznała co do zasady roszczenie zadośćuczynienia za krzywdę, jakiej doznała powódka, sprawą sporną była wysokość należnego zadośćuczynienia.

W przedmiotowej sprawie Sąd uznał, że przyznane przez stronę pozwaną zadośćuczynienie w kwocie 20 000 zł nie jest niskie, ale pozostaje nieadekwatne do obrażeń, cierpień fizycznych i psychicznych oraz poczucia krzywdy jakiej doznała powódka ulegając wypadkowi.

Sąd wziął pod uwagę pomocniczo, opisany przez biegłych trwały, wysoki uszczerbek na zdrowiu powódki określony na 21% oraz okoliczność, że upadek skutkuje do chwili obecnej dolegliwościami bólowymi, poważnym ograniczeniem ruchomości, niemożnością samodzielnego poruszania się bez kul.

Istotne w sprawie jest, że jak wskazali biegli powódka wymaga nadal leczenia usprawniającego, a pomimo długotrwałej rehabilitacji w dalszym ciągu utrzymują się silne dolegliwości bólowe stawu biodrowego prawego ze znacznym ograniczeniem ruchomości biernej i czynnej oraz prawie całkowite zeszywnienie stawu kolanowego prawego, co utrudnia w sposób zasadniczy czynności życia codziennego i wymagać będzie w przyszłości leczenia rehabilitacyjnego i sanatoryjnego.

Opinia wskazuje, że w przyszłości powódka nie ma szans na powrót do zdrowia, a dolegliwości i ograniczenia ruchomości stawu biodrowego i kolana utrudniają powódce bardzo wiele codziennych czynności, nawet zakładanie butów i skarpet oraz korzystanie z łazienki, co stanowi istotną dolegliwość dla 66 letniej kobiety i powoduje konieczność korzystania przez powódkę z opieki innej osoby, obecnie w wymiarze średnio 4 godzin dziennie - w tym 3 w zakresie czynności życia codziennego i 1 w zakresie korzystania z łazienki.

Jak stwierdził Sąd Najwyższy w wyroku z 3 lutego 2000 r. /(...)/ zadośćuczynienie jest sposobem naprawienia krzywdy. Chodzi tu o krzywdę ujmowaną jako cierpienie fizyczne, ból i inne dolegliwości oraz cierpienia psychiczne, czyli negatywne uczucia przeżywane w związku z cierpieniami fizycznymi lub następstwami uszkodzenia ciała, czy rozstroju zdrowia, a celem zadośćuczynienia jest przede wszystkim złagodzenie tych cierpień, które ma mieć charakter całościowy i obejmować wszystkie cierpienia fizyczne i psychiczne, zarówno już doznane, jak i te, które zapewne wystąpią w przyszłości. Przy ocenie więc "odpowiedniej sumy" należy brać pod uwagę wszystkie okoliczności danego wypadku, mające wpływ na rozmiar doznanej krzywdy.

Stanowisko Sądu pozostaje w zgodzie z orzecnictwem Sądu Najwyższego i opiniami komentatorów. 2005.10.(...) M.P. Pr. (...): " Procentowo określony uszczerbek służy tylko jako pomocniczy środek ustalania rozmiaru odpowiedniego zadośćuczynienia. Należne poszkodowanemu (pokrzywdzonemu czynem niedozwolonym) zadośćuczynienie nie może być mechanicznie mierzone przy zastosowaniu stwierdzonego procentu uszczerbku na zdrowiu. W prawie ubezpieczeń społecznych wysokość należnego jednorazowego odszkodowania jest zryczałtowana, w prawie cywilnym wysokość zadośćuczynienia jest zindywidualizowana."

Zgodnie z wyrokiem z 2005.02.01s.apel(...)w B.: " 1. Zadośćuczynienie pieniężne, o którym mowa w art. 445 § 1 kc ma na celu naprawienie szkody niemajątkowej wyrażającej się krzywdą w postaci cierpień fizycznych i psychicznych dlatego ustalając kwotę zadośćuczynienia należy mieć na uwadze rozmiar cierpień fizycznych

związanych z zaistnieniem wypadku jak i dolegliwości bólowe powstałe w następstwie urazu oraz długotrwałego leczenia."

Zdaniem Sądu wypłacona już kwota zadośćuczynienia nie spełnia przesłanek przepisu art. 445 k.c., ponieważ wysokość zadośćuczynienia musi być rozważana indywidualnie i przedstawiać dla poszkodowanego odczuwalną wartość ekonomiczną, adekwatną do warunków gospodarki rynkowej./ M.P.Pr. (...)/ - w tym przypadku na opłacenie leczenia, rehabilitacji, usprawnianie i koszty opieki.

Sąd zanalizował sytuację powódki i wysokość przyznanej już kwoty. Zawsze należy brać pod uwagę, czy dany przypadek jest wyjątkowo tragiczny w skutkach powodujących uszkodzenia ciała i rozstrój zdrowia i o rozmiarze należnego zadośćuczynienia powinien w zasadzie decydować rozmiar doznanej krzywdy, czyli stopień cierpień fizycznych i psychicznych, ich intensywność, czas trwania, nieodwracalność następstw i inne podobne okoliczności.

Sąd miał także na względzie wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 31 grudnia 2010 r./(...)/, wskazujący:

1. Zadośćuczynienie z art. 445 § 1 Kodeksu cywilnego pełni funkcję kompensacyjną, przyznana bowiem suma pieniężna ma stanowić przybliżony ekwiwalent poniesionej szkody niemajątkowej. Powinna wynagrodzić doznane cierpienia fizyczne i psychiczne oraz ułatwić przewyciężenie ujemnych przeżyć, aby w ten sposób przynajmniej częściowo przywrócona została równowaga zachwiana na skutek popełnienia czynu niedozwolonego. Funkcja kompensacyjna zadośćuczynienia za doznaną krzywdę musi być rozumiana szeroko, albowiem obejmuje zarówno cierpienia fizyczne, jak i sferę psychiczną poszkodowanego. Wspomniana funkcja kompensacyjna powinna mieć istotne znaczenie dla ustalenia wysokości zadośćuczynienia. Ze względu na kompensacyjny charakter zadośćuczynienia jego wysokość musi przedstawiać odczuwalną wartość ekonomiczną adekwatną do warunków gospodarki rynkowej.

2. Przy ustalaniu wysokości zadośćuczynienia za doznaną krzywdę należy mieć na uwadze, że jego celem jest wyłącznie złagodzenie doznanej przez pozwanego krzywdy.

W przedmiotowej sprawie zadośćuczynienie wiąże się z doznany uszczerbkiem na zdrowiu, bólem i cierpieniem po wypadku., w trakcie leczenia i nadal oraz istotnym ograniczeniami ruchowymi i nieodwracalnością doznanego urazu oraz jego negatywnym wpływem na możliwość samoobsługi powódki w życiu codziennym, koniecznym leczeniem usprawniającym i codzienną pomocą osób trzecich.

Sąd nie znalazł podstaw do ustalenia odpowiedzialności strony pozwanej za przyszłe następstwa urazu i w tym zakresie powództwo oddalił.

O kosztach orzeczono mając na względzie art. 98 k.p.c.